

अचुर्हि जातयो देवाने पक्षेत्प्रति संशयम् । यच्चा दान
पतिः श्रेष्ठः सर्वभूतहितप्रियः । कथं खिदम्यथा ब्रूया-
देव वाक्यं महान् वसुः । एवं ते संविदं कृत्वा विबुधा
अप्रयत्नया । अपृच्छन् सहस्राभ्येत्य वसुं राजान
मन्त्रिकात् । भो राजन् ! केन यदव्यमजेनाहोसिदौ-
षधेः । एतं न संशयं हिन्दि प्रमाणं नो भवान्नतः ।
स तान् कृतः क्लृप्तिर्भूत्वा परिपप्रच्छ वै वसुः । कस्य वैको-
मतः कामो ब्रूत सत्यं द्विजोत्तमाः । ऋषय अचुः ।
धान्यैर्यदव्यमित्येव पक्षोऽस्माकं नराधिप । । देवानान्तु
यशुः पक्षो मतो राजन् ! यदस्य नः । भीष्म उवाच ।
देवानान्तु मतं ज्ञात्वा वसुना पक्षसंशयात् । क्षाणेना-
जेन यदव्यमेवमुक्तं यच्छदा । कुपितास्ते ततः सर्वे
सुनयः सूर्यवर्षसः । अचुर्वसुं विमानस्य देवपक्षार्थं
वादिनम् । सुरपक्षो नृजीतस्ते यस्मात्तस्माद्भिः पत ।
अद्य प्रभृति ते राजन्नाकाशे विहता गतिः । अस्मा-
च्छापाभिघातेन महीं भित्त्वा प्रवेक्ष्यसि । ततस्तस्मि-
न्नुद्धर्त्तेऽथ राजोपरिचरन्तदा । अधो वै सम्बभूवाशु-
भूमेर्विवरगो नृपः । स्मृतिस्त्वेनं न विजहौ तदा
नारायणाक्षया । देवास्तु सहिताः सर्वे वसोः शाप
विमोक्षणे । चिनयासासुरव्यपाः सुकृतं हि नृपस्य तत् ।
अनेनास्तुतते राजा शापः प्राप्तो महात्मना । अस्य
प्रतिप्रियं कार्यं सहितैर्नौ दिवौकसाम् । इति बुद्ध्या
व्यवस्थायु गत्वा निचयमीश्वराः । अचुः संवृष्टमनसो
राजोपरिचरन्तदा । ब्रह्मण्यदेवमन्त्रस्व सुरासुर-
परुर्हरिः । कामं स तव तदाला कुर्व्याच्छापवि-
मोक्षणम् । मानना तु द्विजातीनां कर्तव्या वै महा-
त्मनाम् । अवश्यं तपसा तेषां फलितव्यं नृपोत्तम ! ।
यतस्तं सहसा भूट व्याकाशान्मोदिनीतलम् । एकश्व-
सुप्रहं त्वभ्यं दक्षो वै नृपसत्तम ! । वावत्वं शापदोषेण
कालमाश्रित्यसेनव ! । भूमेर्विवरगो भूत्वा तावत्त्वं
कालमाप्स्यसि । यज्ञेषु सुकृतं विमैर्वसोर्द्वारां समा-
हितैः । प्राप्स्यसेऽस्मदनुध्यानाम्ना च त्वां ग्लानि-
रस्यशु । न क्षुत्पिपासे राजेन्द्र ! भूमेऽपि भवि-
ष्यतः । वसोर्द्वाराभिपीतत्वात्तेजसाप्यायितेन च । स
देवोऽस्मद्वरात् प्रीतो ब्रह्मलोकं हि नेष्यति ।

चेत्री(वौ) स्त्री रागिणीभेदे हला० ।

चेय वि० चि-कर्मणि यत् । १ चेतव्ये चयनीये २ चाधानाङ्ग
संस्कारसंस्कार्ये वङ्गौ च “अग्निशेयो वज्रमिषाभि

यज्ञैः” मा० शा० २८२४० । १ चेतं योग्ये । हस्तचेषध
अङ्गुशचेयं पुष्पम् । [भगं वसुतये” ऋ० ८।६।७।

चेष्ट पु० चि-बा० २ । चयनशीले “त्वं क्षोहि चरेने विदा
चेल लौक्ये अकंगतो सकम्भापसेट् । चेष्टति अचेष्टीत्
चिचेन अदित् अचिचेत्यत् त ।

चेल न० चिल-आच्चादने कर्मणि घञ् । १ घञ् । चेल-लौ-
क्ये अच् । २ अघने न० अमरः । “चेलचम्पाविपात-
श्च त्विरालं स्यादभोजनम्” मनुना तस्य हरणे
त्विरालोपवासीविहितः “मा ज्ञातिचेलं भुवि कस्यचिद्
भूः” मट्टिः ज्ञातिचेलमित्यत्र “जुवसितानि जुवसनेः”
पा० समासे परनिपातः । “चेलखेटवट्टकायु”
यर्हयाम्” पा० निन्दायां चेलादीनाम् आद्युदात्तता ।
पुल्लचेलमिषचेलसाहस्येन पुल्लस्य निन्दा गम्यते वि० कौ०
“बह्वचेलवृत्रेत्यादि पा० चेलडादीनि वृत्तिविषये
जुवचनवाचीनि” वि० कौ० तेषु परेषु उन्नतस्य वृत्तः
वचादिषु टित्करणसामर्थ्यात् ङीप् “ब्राह्मणिचेली”
वि० कौ० । “चेले क्रोपेः” पा० अचिन् उपपदे क्रोपे-
र्यसत् चेलक्रोपम् ।

चेलगङ्गा स्त्री चेलमिव गङ्गा । गोकर्णसमीपस्थे नदीभेदे ।
“गोकर्णस्थोपरिहानु अर्धितः स महासुरः । पपात
चेलगङ्गायाः पुलिने सह कन्यया” हरिव० १८६४० ।
“गङ्गा सरस्वतो चैव चेलगङ्गा च निम्नगा” १२६४०
चेलान पु० चेल-वा० आनच् । फलप्रधाने लताभेदे (फेलन)
रत्नमा० ।

चेलाल पु० चेलमिवावति अल-अच् । लतापनचे त्रिका० ।
चे(चेल)लाशक पु० चेलं तत्स्थयूकामन्नाति अश-एकुल् ।
प्रेतभेदे । “चे(चेल)लाशकस्तु भवति मूढो धर्मात्
स्वकात् व्युतः” मनुः । “चेलः कीटभेदस्तद्भक्षकः प्रेतो
भवति” गोविन्दराजः । “चेलसम्बन्धिनी यूका चेल-
कस्तद्भक्षकः” इति कुल्लूकभट्टः ।

चेलिका स्त्री चेल-एङ् । पट्टवसने (चेलिर कापड्) “स्यं
कण्ठस्य यमिता पीतशाटीपरिच्छदा । रक्तचेलिकया
कृष्णा शातकुम्भनिभस्तनी” पद्मपु० ।

चेलुक पु० चेल-उक । बुद्धिबलुशिवत्रे त्रिका० ।

चेल चालने गतो च भा० पर० सक० सेट् । चेलति अचे-
ष्टीत् चिचेलु ऋदित् अचिचेलुत् त ।

चेष्ट ईहायां भा० आ० सक० सेट् । चेष्टते अचेष्टि ।
चिचेष्टे । अचचेष्टत् अचिचेष्टत् न । चेष्टितः सेष्टा चेष्ट